

at skaffe Mad, gaa hen og sætte deres Penge i Tobak i en Grad, som kun kan virke til Skade for dem selv og for Hjemmet.

Da Tuberkuloseloven var for her i Rigsdagen i November 1904, tog jeg Anledning til at slaa til Lyd for denne Sag, ikke fordi jeg mente, det var muligt ved denne Lov at komme dette Onde til Livs, men fordi jeg mente, at det var paa Tide at der blev raabt Vagt i Gevær, saa at man forstod, at denne overdrevne Nydelse af Tobak virkede degenererende paa ethvert Barn og maatte gøre Barnet lidet modstandsdygtigt mod forskellige Sygdomme, ikke mindst mod Tuberkulosen. Jeg havde forinden den Tid foretaget forskellige Undersøgelser specielt angaaende de billige Cigaretter, der indføres her i Landet, og jeg kan bevise, at der indføres her i Landet af billige Cigaretter for et Beløb af over 1 Mill. Kr. Da jeg ved, at Hovedparten af disse Cigaretter bliver nydt af Børn, tror jeg, at jeg tør sige, at Beløbet vil gaa op i mange Hundrede Tusind, maaske over 1 Mill. Kr. Jeg blev mødt med Tvivl fra forskellige Sider, men jeg tror, at jeg har dokumenteret det privat overfor forskellige Medlemmer, saa at de have følt sig overbeviste. Siden den Tid har der været afholdt mange Møder, særlig i Lærerkredse. Sagen har saaledes været for paa det store Skolemøde her i København, og paa et Fællesmøde, hvortil Forældre have været indbudte, og overalt har man billiget et Lovforslag, som søgte at lægge en Hemsko paa Børns Nydelse af Tobak.

Jeg skal villig erkende, at til at begynde med var der mange Læger, som stode uforstaaende overfor dette Spørgsmaal, idet de sagde, at de først maatte gøre det til Genstand for Undersøgelse indenfor deres Klientel, inden de kunde sige noget derom, men efterhaanden som Lægerne toge den Sag op til Undersøgelse, blev baade den ene og den anden Læge enig med Lærerne i bestemt at paavise den skadelige Indvirkning af Tobak paa Børnens Nervesystem. Hvad der er kommet frem, denne Sag vedrørende, er saa mangt og meget, at hvis jeg skulde til at berøre dette, vilde det tage for lang Tid. Et er man imidlertid enig om, og det er, at de Børn, der ryge Tobak, ere mindre modtagelige for Undervisning end de, der ikke ryge. Nydelse af Tobak virker slappende paa dem. Naar den ærede foregaaende Taler sagde, at det kun var 40 pCt. af Børnene, som røg, er det vel rigtigt, at det er fremsat

saaledes, thi den Maade, hvorpaa der er forespurgt i Skolerne paa de forskellige Steder, er ikke tjenlig til at faa Barnet til at sige, hvad der er Sandhed. Naar man nemlig begynder med at sige til Børnene: I faa ikke Lov til det og det, hvis I ryge Tobak, er det fuldstændig i Overensstemmelse med den menneskelige Natur, at de sige: Vi ryge ikke Tobak.

Men et maa vi være enige om, og det er, at det er en Ulykke for Børn at ryge Tobak, det er endog i overordentlig høj Grad en Ulykke. Jeg er derfor fuldt ud tilfreds med, at der er kommet et Lovforslag frem af denne Art, selv om jeg vilde tro, at det i Øjeblikket ikke kommer til at virke, som jeg kunde ønske. Thi som Lovforslaget foreligger, finder jeg, at der er en Mangel derved, nemlig den, at der ikke bliver obligatorisk Forbud mod Salget af Tobak til Børn. Der er jeg ikke i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kellstrup (Jensen-Knudstrup). Han mente, det var heldigt, at det blev kommunevis, at disse Bestemmelser kunne træffes. Jeg vil sige, at hvis man har dette Paabud i en Kommune, men ikke i den næste og heller ikke i den næste igen, der støder op dertil, vil der deraf udvikle sig Forhold, som ville blive saa lidt betryggende, at man godt kunde undvære Bestemmelserne ogsaa i de Kommuner, hvor man har givet dem. Og efter de falske Frihedsidder, som man har mange Steder, og hvorefter man mener, at man hverken maa forbyde Børn det ene eller det andet, men at de skulle have samme Rettigheder som de voksne, vil Resultatet let blive, at Kommuneraadene mange Steder ville sige, at det er noget, som kun vedrører Forældrene.

Man vil maaske ogsaa sige, at da vi selv vare Børn, røg vi, og det gjorde os ikke nogen Fortræd. Men jeg vil dog bede ærede Medlemmer erindre, at den Maade, hvorpaa Tobak var tilgængelig blot for 30 Aar siden, er meget vidt forskellig fra den Maade, hvorpaa den for Øjeblikket er det. Jeg ved saaledes, at da jeg begyndte selv, handledes der ikke med Cigaretter, men nu sælges der vistnok Millioner deraf. Senere kostede en Cigaret vistnok i Regelen 2 Øre, men nu sælges der 10 Cigaretter for 5 Øre, og de gaa maaske snart ned til 4 Øre. Og den Gang havde Børn betydelig mindre Adgang til Penge end nu. Ærede Medlemmer, som ere noget ældre, ville vistnok give mig Ret i, at de Penge, Børn den Gang fik at kommandere over, selv Børn fra velhavende